

РЕШЕНИЕ

№ 20556

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4419** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от С. Г. Б. чрез адвокат И. Л. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-0344-000012/30.03.2026г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/, издадена от Е. С. С. – началник РУ С. при ОДМВР С., с която на С. Г. Б. е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца и са отнети СРМПС и два броя регистрационни табели на лек автомобил "Пежо 208" с рег. [рег.номер на МПС] . Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при нарушение на изискването за форма, при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ. В съдебно заседание жалбоподателят чрез адвокат И. Л. поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът – Е. С. С. – началник РУ С. при ОДМВР С. – редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители при РУ- С. ОДМВР С., на 28.03.2026г. около 02:00 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към ул. „Д-р П.“, е установено, че Г. В. Г. управлява лек автомобил "Пежо 208" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. Г. Б., водачът управлява МПС след като е лишен от това право по административен ред със ЗППАМ

№ 24-4332-006316/14.11.2025г., връчен на 25.11.2025г.

На Г. В. Г. е съставен АУАН серия ГА № 3645759/28.03.2026г. за установено административно нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП – водачът управлява МПС след като е лишен от това право по съдебен или административен ред.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-0344-000012/30.03.2026г., издадена от Е. С. С. – началник РУ С. при ОДМВР С., на С. Г. Б. е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца и са отнети СРМПС и два броя регистрационни табели на лек автомобил "Пежо 208" с рег. [рег.номер на МПС] .

По искане на жалбоподателя и при режим на довеждане е разпитан като свидетел Г. В. Г. Последният разказва, че са близки приятели с жалбоподателя. Твърди, че на въпросната дата е поискал лекия му автомобил, но жалбоподателят не е знаел, че книжката му е отнета.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган – Е. С. С. – началник РУ С. при ОДМВР С., упълномощен със Заповед № 517з-613/17.02.2026г. на директора на ОДМВР С. за определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП. Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.2а, б. „а“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са

налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В случая конкретното основание за издаване на процесната заповед по чл. 171, ал.1, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, е, че пътното превозно средство на жалбоподателя се управлява от водач, който е лишен от това право по административен ред със ЗППАМ № 24-4332-006316/14.11.2025г., връчена на 25.11.2025г.

Процесната ЗППАМ е издадена въз основа на съставен АУАН. При наличието на АУАН, чиято презумптивна доказателствена сила съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е оборена, административнонаказващият орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка.

Това описание от фактическа страна е достатъчно да обоснове налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в ЗППАМ. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ. Като писмено доказателство по делото е приет без оспорване от страните АУАН ГА № 3645759/28.03.2026г., издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма, като в частта на установяването са изложени факти, възприети лично от издателя му. АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 102.26 евро или 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. Б. чрез адвокат И. Л. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-0344-000012/30.03.2026г., издадена от Е. С. С. – началник РУ С. при ОДМВР С..

ОСЪЖДА С. Г. Б. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро или 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: